

2. VIII. 2021.	PONEDJELJAK PORCIJUNKULOVO	+ Božidar i ob. Obadin	7
		na nakanu	9:30
3. VIII. 2021.	UTORAK Augustin Kažotić	+ Ivkica i Branko Torbašinović i Vlado Domović	18:30
		+ Ana i Tunjo Jokić	7
4. VIII. 2021.	SRIJEDA Ivan Vianej	+ Vladimír Šajković	18:30
		+ Vlado i Marijana Brkić	7
5. VIII. 2021.	ČETVRTAK Gospa Snježna	+ Bernarda i Stjepan Huzjak i ob. Balent	18:30
		+ Miroslav i Marija Lončarić	7
6. VIII. 2021.	PETAK Preobraženje Gospodinovo	+ Blaž Ostriž	18:30
		+ Dragutin, Rozalija i ob. Šijak, Vesna Pitić, ob. Čičkar, Hero	7
7. VIII. 2021.	SUBOTA Siksto	+ Stjepan i Vlado Ivanda	18:30
		Franca i Ljubica Hrenić	7
8. VIII. 2021.	19. nedjelja kroz godinu	+ Nada, Vinko i Ana Lukačević	18:30
		+ Stjepan i Štefica Škutina, na nakanu i zahvalu	7
		ŽUPNA	9:30
		+ Vjekoslava, Juraj i ob. Došen	18:30

dobivamo u ispovijedi, a vremenitu kazno okajavamo na zemlji (molitva, dobra djela) ili u čistilištu. Sveti Franjo je izmolio porcijunkulski oprost 1216. godine od pape Honorija III. Danas je taj oprost proširen na sve crkve Franjevačkog reda. Na dan sv. Marije Anđeoske ili Porcijunkule (2. kolovoza) može se dobiti potpuni oprost od vremenitih kazni ako pohodimo koju od franjevačkih crkava, izmolimo "Vjerovanje", "Oče naš", ispovjedimo se, pričestimo i molimo na nakanu Svetog Oca još jedan Oče naš.

Upis misnih nakana za rujan i listopad 2021.

Od utorka, 3. kolovoza početak će upis misnih nakana za mjesec rujan i listopad u vrijeme rada Župnog ureda (8-9 i 17-18).

AKCIJA MIVA

U akciji MIVA skupljeno je 6.144,60 kn. Svima koji su sudjelovali u ovoj akciji iskrena hvala! Novac je uplaćen na račun Misijske centrale u Zagrebu.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-ke@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreme
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
spirovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 30 — Godina XIV — 1. kolovoza 2021. godine

18. nedjelja kroz godinu - godina B

BOŽJA TIHA PRISUTNOST

Evangelje: Iv 6,24-35

U ono vrijeme: Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo došao?« Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac – Bog – opečati.« Rekoše mu dakle: »Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?« Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« Rekoše mu onda: »Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagov-aše mânu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.« Reče im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.« Rekoše mu nato: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.« Reče im Isus: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.

Ostala čitanja: Izl 16,2-4.12-15; Ef 4,17.20-24

Prvo čitanje osamnaeste nedjelje kroz godinu pripovijeda o iskušenju Izraelaca u pustinji na 15. dan drugog mjeseca poslije izlaska: stigli su u pustinju gdje nisu imali hrane. Mrmljali su protiv Boga i Mojsija. Bog, međutim, nije napustio svoj narod, štoviše, hranio ih je na čudesan način koji je nadmašio svaku njihovu zamisao: davao im je manu s neba. Bog i za naše probleme često šalje takva rješenja koja nam vjero-jatno ne bi nikad pala na pamet.

U drugom čitanju sveti Pavao ozbiljnim riječima upozorava vjernike iz Efeza da se obnove u duhu. Vjeran svom običaju, sveti Pavao se ne boji zlo nazvati imenom, pa svoje vjernike iz Efeza bez okolišanja poziva da više ne lažu jedan drugome. Ovo upozorenje je danas prilično aktualno: ne samo da je javni život, nego i naš osobni život, pun većih ili manjih laži.

Evangelje sadržava Isusov govor u kojemu on sam sebe naziva kruhom života. Ima, međutim, u ovoj sceni i jedna otužna okolnost: sam Isus upozorava svoje slušatelje da zna da ga ne traže zato što vjeruju u njega, već zato što im je dao besplatnog kruha.

Pred našim očima ocrtava se otužan prizor kada promotrimo ovo mnoštvo: toliko su bili oduševljeni novom situacijom da nisu ni primijetili da je Isus već otišao od njih na drugo mjesto. Tek su se onda osvijestili, kada iznenada nije bio s njima. Tada su ga ponovno počeli tražiti.

Možemo zapaziti i to da ovi ljudi Isusu nisu čak ni zahvalili na velikodušnom poklonu. Tužna je pojava i danas da mnogo ljudi nije u stanju vidjeti koliki je darivatelj dobri Bog, i umjesto da mu se zahvale, još i hule njegovo ime!

Nadalje, možemo zapaziti da nitko od Isusa nije tražio kruha, On je sam vidio da su ljudi gladni i dao im je jesti. Ovim je još jednom pokazao svoje čovjekoljublje. Takav je naš Bog: zna kada smo gladni, kada patimo, zna kada smo nesretni.

Ima jedna zanimljiva okolnost u evanđeoskoj sceni. Kada su se ljudi najeli kruha i ribe i primijetili da je u međuvremenu Isus nestao, krenuli su potražiti ga. Kada su ga najzad pronašli, čudeći su se pitali kako je stigao tamo gdje su ga pronašli.

Ovo pitanje povremeno se pojavljuje u životu sviju nas. »Gospodine, kako si dospio ovamo?« Tražimo ga u molitvi, ali ga ne nalazimo; molimo se jadamo se, mrmljamo kao uvrijeđeno dijete, ali Boga kao da nigdje nema. I potom, odjednom, tu je pored nas, sasvim blizu nas. Tada se i mi pitamo u čudu s evanđeoskim mnoštvom: »Gospodine, kada si stigao, kako si ovamo dospio?« Odgovor je naravno veoma jednostavan: »Uvijek sam bio ovdje!« — rekao bi Isus — »samo si bio toliko zaokupljen drugim stvarima, kao ovi ljudi s jelom, da nisi ni primijetio moju prisutnost.«

Ima, nadalje, u nedjeljnim čitanjima jedna čudna okolnost koja povezuje prvo čitanje s evanđeljem. U oba slučaja susrećemo se s takvim ljudima, koji su već vidjeli velika čuda, ali ipak ne vjeruju. Izraelci su već vidjeli Božja ogromna čudesa, a mladi su barem čuli o njima: kako ih je Bog čvrstom rukom izveo iz egipatskog ropstva, kako ih je preveo preko Crvenog mora, kako ih je hranio manom u pustinji. Ipak, kada im je ponestala rezervna hrana, počeli su mrmljati protiv Mojsija i Boga.

Evanđeoska slika je gotovo identična s ovom starozavjetnom slikom. Isti narod, koji je prethodnog dana bio ne samo svjedokom, već i sudionikom čudesnog umnažanja kruhova, sada ipak nije voljan vjerovati u Isusa, već zahtjeva nove znakove, nova čuda. Gdje je problem s ovim ljudima? Zašto ne vjeruju? Prije nego odgovorimo na ova pitanja, ispitajmo sebe, jesmo li drukčiji od ovih ljudi? Ako smo poštteni prema sebi, onda ćemo spoznati da se često i mi tako ponašamo kao oni: ni mi se u Boga ne pouzdajemo bez rezerve, i mi bismo željeli vidjeti nove znakove.

Najčešće nas muče bolna pitanja onda, kada na televiziji i u novinama vidimo ili čitamo strahote koje se događaju u svijetu. Često smo zbunjeni, kada nas ili naše drage pogodi tragedija. Pitamo se, vidi li sve to Bog? I mi smo vidjeli, štoviše, iskusili smo već mnoga čuda koja stoje pred nama kao dovoljan dokaz da je Bog doista i danas prisutan među nama, i brižnom ljubavlju prati naš život. Što ipak nedostaje iz naše vjere da unatoč svemu sumnjamo?

Odgovor daje sveti Pavao u pismu Efežanima koje potiče da se obnove u duhu, to jest da počnu misliti na drukčiji način nego su to do tada činili. Jer imamo veoma malo koristi od toga vidjeti čuda, ako nismo voljni svoj život povjeriti Bogu.

Kod ove točke susrećemo se s jednom zanimljivom evanđeoskom logikom: ni jedno čudo nije u stanju prisiliti nas da vjerujemo. Ali, ako vjerujemo u Božju dobrotu, odjednom se pred našim očima pojavljuju Božja velika čudesa u svijetu i u našem osobnom životu.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

PORCIJUNKULSKO PROŠTENJE

Sutra, u ponedjeljak, 2. kolovoza u našoj crkvi slavi se Gospa od Anđela ili Porcijunkula. Sv. mise su u 7 - 9,30 - 18,30.

Porcijunkulski oprost

Porcijunkulski oprost je izmolio sv. Franjo 1216. od pape Honorija III. Danas je taj oprost proširen na sve crkve Franjevačkog reda.

Porcijunkula je jedno od najvažnijih mjesta Franjevačkog reda i bez upoznavanja njene važnosti ne bi mogli upoznati ni svetog Franju, a ni Franjevački red. Porcijunkula je Crkva nadomak Asiza u talijanskoj pokrajini Umbriji. Porcijunkula se smatra kolijevkom Reda već od samih njegovih početaka. Samo ime Porcijunkula dolazi iz latinskog jezika gdje riječ portiuncula znači komadić.

Franjini životopisci opisuju Porcijunkulu kao mjesto koje je sv. Franjo posebno volio i tu se sastajao sa svojom braćom. Tu se nalazila crkvice sv. Marije Anđeoske u kojoj je Franjo slušao evanđelje o poslanju apostola i taj govor ga je potaknuo da još više nasljeduje život Krista i apostola. Vlasnici toga posjeda su bili benediktinci, koji su kapelicu 1210. ustupili Franji i njegovoj braći.

Danas se na tome mjestu nalazi velebna bazilika sv. Marije Anđeoske unutar koje se nalazi i mala crkvice iz Franjina doba. Bazilika je građena po nalogu pape Pija V. od 1569-1679. Pio X. Uzdiže tu bazilika na čast papinske bazilike nazivajući je "Majka i Glava svih crkava Franjevačkog reda."

Velika važnost Porcijunkule je u tzv. Porcijunkulskom ili Asiškome oprost. Svakim teškim grijehom zaslužujemo vječnu i vremenitu kaznu. Oprost od vječne kazne